

ook een paar koopbrieven van benoodigde landerijen; maar dat is alles. Een opzettelijk ingesteld onderzoek in Rijks- en Gemeentearchieven heeft mij niets nieuws opgeleverd. Zoo moeten wij ons behelpen, en uit de van ouds bekende bescheiden zorgvuldig alles halen wat zij leerzaams behelzen.

Als plaats voor de nieuwe haven was een uiterwaard gekozen, die tot het ambacht van Schoonderloo behoorde, op geringen afstand ten westen van Rotterdam gelegen.

Schoonderloo was een overoude plaats, veel ouder dan de steden tusschen welke en onder wier rook als het ware het lag. In 1250 komt het nevens Matenesse voor als een plaats aan de Maas (1) en in 1274 wordt van zijn pastoor gewag gemaakt (2); wij hebben het ons dus als een dorp met een eigen parochiekerk voor te stellen, aan den Maasdijk gebouwd en de kern van een uitgestrekt ambacht, dat door het aanslibben van voorland buitendijks nog aanmerkelijk toenam. Van dat ambacht weten wij dat het doorsneden of begrensd werd door een waterweg, die de Hoydrift heette en zich met een sluis in de Maas ontlastte. De opbrengst der visscherijen aan de sluis en in de wetering worden in de Graaflijkheidsrekeningen als afzonderlijke posten vermeld (3), een bewijs dat het water van nog al beteekenis moet geweest zijn. Denkelyk hebben de Delvenaars bij het bepalen van de richting

---

(1) Oorkondenboek, I, no. 501. In de oudste, nog niet gedrukte, rekening van Dordrecht, (de oudste, zoover ik weet, van eenige Hollandsche stad) van 1285, vinden wij de kosten vermeld, »doe men den Grave (Floris V) vorde met eenen coeghe te Scoenreloo.»

(2) Kronijk van het Historisch Genootschap, XIII, bl. 173. In 1331 wordt van ecclesia parochialis de Scoenrelo melding gemaakt; zie Historiebladen, Kroniek, bl. 52.

(3) I, bl. 210, 211; II, bl. 29, 132.